

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

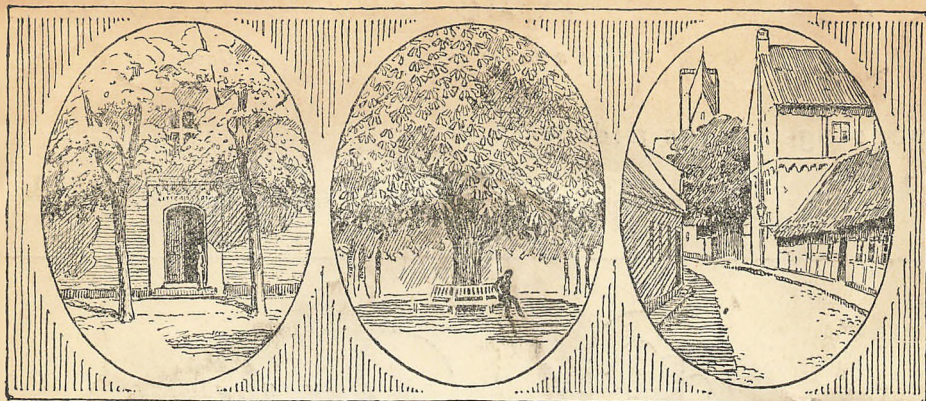
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

RIPENSER-BLÅDET

MEDLEMSBLAD FOR RIPENSER-SAMFUNDET

Nr. 24

December 1950

3. Bind

A/S RIBE JERNSTØBERI

Grundlagt 1848

Telefon 261 - 3 Linier

Ovne - Komfurer

Bygningsgods - Radiatorer

Centralvarmekomfurer

Kloakgods

Forhandlere i alle Byer og større Landpladser
I København: Vesterbrogade 70

Benyt **Ribe Discontobank**

Tlf. 14 & 214

Aktieselskab

Byens og Egnens ældste Bank

Kontor: Gredstedbro

GULDSMED . URMAGER . OPTIKER

RIBE . TELEFON 226

BENTZONS BOGHANDEL

v/ *Knud Heide-Andersen*

Ribe

JENS ANDERSEN
Byens Kjøbmand
RIBE

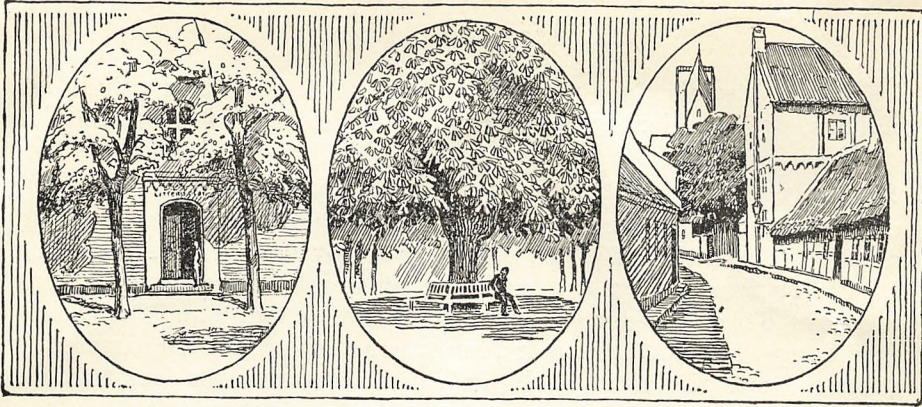
Husk at købe

„**JUL I VESTJYLLAND**“

til Dem selv og brug det populære Julehæfte som Julehilsen til Venner og bekendte. Faas i Boghandelen eller direkte fra

Dansk Hjemstavns Forlag . Ribe

RIPENSER-BLADET

MEDLEMSBLAD FOR RIPENSER-SAMFUNDET

Nr. 24

December 1950

3. Bind

Ripenser-Samfundets Vinterfest

afholdes

paa Ribe Katedralskole Lørdag den 6. Januar 1951

Kl. 19 samles vi i den gamle Gymnastiksal til en lille Soupe;
Den traditionelle, forlorne Skildpadde, en Bid Ost og Kaffe.
(Øl og Dram kan faas).

Derefter taler i Sangsalen Forfatteren Jørgen Bukdahl:
»Bag Erindringens Lys«.
Ved Flygelet sidder Adjunkt *Alvad*.
Derefter Dans.

Hele Herligheden inclusive Kaffe, minus Drikkevarer, kun
5 Kr. Gæster kan medtages. Bindende Tegning til Spisningen
senest 3. Januar til Formanden, Journalist *K. H. Rosenstand*,
Ribe, Tlf. 109.

Vel mødt i Ribe!

Lidt om Ribe Domkirkes ruder og Katedralskolens disciple på rektor Thorups tid ved lektor *Ejnar Askgaard*

Glassets historie siges at række tilbage til 3. eller 4. årtusinde før Kristus, og formodentlig går drenges og unges fristelse til at slå glas i stykker og høre lyden, der fremkommer ved, at glas splintres i tusinder af stykker, lige så langt tilbage i tiden. Sunt pueri På stranden hengiver ungdommen sig til den forkastelige morskab at skyde til måls efter opstillede flasker, og hvordan går der ruder i ubeboede huse? Fra mine drengeår mindes jeg et noget afsidesliggende gammelt hus, der af en eller anden grund kom til at stå tomt. Det varede ikke længe, før samtlige ruder i huset var slået ud af forbipasserende drenge. Dette rinder mig i hu, når jeg hos overlærer Helms, Ribe Domkirkes historiograf, læser, at der i Ribe Domkirkes forfaldsperiode for omkring 200 år siden manglede 619 ruder i den gamle katedral. Hvordan er det gået til? Hvem er gerningsmændene? Mon ikke det er de Ribe-drenge? Nogen vil måske rette søgelyset mod Katedralskolens disciple. At rette beskyldningen mod disse sidste er meget nærliggende, idet Christian Falster's skole lå lige op ad Domkirken.

Da den gamle kirkegård omkring Domkirken ca. 1810 blev nedlagt, og dens terræn blev anvendt til udvidelse af byens torv og markedsplads, kom Domkirken til at ligge mere udsat for at lide overlast ved børns og unges boldspil og stenkasten. Kinch skriver herom: »At slå Kirkens Ruder i Stykker hørte dengang, især synes det i Tidsrummet ca. 1810—25, til Ungdommens »og andre ledige Personers« stadige Fornøjelse. Trods den nidkjære Kirkeværges idelige og indtrængende Klager gjorde Autoriteterne dog i mange Aar intet videre herved. Aabenlyst og uantastede vedblive Drengene at sende deres Stene eller Snebolde mod Vinduerne. Skjønt Ruderne gjordes af det simpieste og billigste grønne Glas, kostede de dog ved 1815 Kirken aarligt omtrent 200 Rdl. — ja, 1822 skriver Kirkeværgen, »at største Delen af Kirkens Indtægt« gik med hertil. Og dog kunde Kirken aldrig siges at være istandsat i denne Henseende. »Glargmesteren kan aldrig faa Kirken færdig,« udbryder Kirkeværgen i det førstnævnte Aar, ligesom han i Februar i det sidstnævnte indberetter, at der af de flere Hundrede Ruder i det store vestlige Vindue nu kun var syv Stykker hele; men han føjer til, at det vilde være spildt Møje at indsætte andre, saalænge Latinskolens Disciple, der have Legeplads udenfor, kunde faa Snebolde at kaste med.«

Den flere gange nævnte kirkeværge: stiftskasserer og stiftsrevisor Niels Hansen, der i ca. 40 år til sin død 1839, var Domkirkens nidkære værge, giver os her et stærkt indtryk af den overlast, kirken led. Når man betænker, at Domkirkens glarmesterregninger i de sidste 15 år gennemsnitligt andrager 34 kr. årligt, er det en formidabel udgift, man dengang havde at trækkes med til istandsættelse af ruder.

Morsomt nok findes der blandt Ribe Katedralskoles arkivalier nogle

manuskripter netop fra den her nævnte periode — ejendommeligt nok nøjagtig fra årene 1815 og 1822, da det var særlig galt med ruderne. Da det måske kan være af interesse for Ripenserbladets læsere at stifte bekendtskab med disse håndskrifter: to brevvekslinger mellem Ribe bys autoriteter og Ribe Katedralskoles rektor, tillader jeg mig herved at omtale manuskripterne.

Af den første brevveksling (fra året 1815) ser man, at byens øvrighed ikke har forholdt sig passiv overfor den overlast, Domkirken har lidt, idet borgmester Heilmann har ladet en plakat opslå på Domkirkens vestgavl med forbud mod boldspil og stenkast. Da plakaten imidlertid er blevet fjernet — formentlig af Katedralskolens disciple — anmoder han rektor Thorup om at tage sig af sagen. Rektor Thorup svarer herpå og har åbenbart derefter i en indberetning beklaget sig til stiftsøvrigheden: stiftamtmand Koefoed og biskop Hjort, der som svar erklærer, at man i plakaten ikke retter sigtelse mod Katedralskolens disciple.

Den anden brevveksling, der altså stammer fra år 1822, viser, at stiftsøvrigheden — foranlediget af den samvittighedsfulde kirkeværge — forsigtigt anmoder rektor Thorup om at advare Katedralskolens disciple mod uforsigtighed, hvorved kirkens vinduer kunne beskadiges. Rektor Thorup efterkommer anmodningen, og hans svar viser, hvordan han træffer sine forholdsregler. Vi bringer selve brevvekslingerne i næste nummer.

Rustale i Ripenser-Samfundet 19. Oktbr. 1950

Af professor, dr. med. *A. Thornval.*

(Forkortet gengivelse)

Mine søstre og brødre fra Ribe Katedralskole!

Det er gået mig som det er gået så mange andre, at barndoms- og ungdomsminder har fået mere og mere værdi for mig, efterhånden som jeg er blevet ældre, og da Ribe for mig er på den intimeste måde forbundet med disse minder, ikke mindst på grund af 7 års skolegang i dens berømte »latinskole«, er det ikke mærkeligt, at jeg nu på mine gamle dage søger at komme til Ribe i hvert fald een gang om året. Så vandrer jeg med højtidelige følelser rundt i de gamle gader, og det kan såmænd godt være, at jeg snakker højt med mig selv hist og her. I vil da kunne forstå, at jeg blev helt bevæget, da Ripenser-samfundet henvendte sig til mig og bad mig overtage det ærefulde hverv at holde en tale for det sidste studenterkuld fra min kære gamle skole. Jeg sagde ret hurtigt ja, men mærkede snart efter en lille kuldefornemmelse ned ad ryggen; den mindede mig om den ikke just behagelige fornemmelse, jeg havde i anden underklasse i frikvarteret, før vi skulde have rektor Fritsche i Dansk. Han var utvivlsomt af den anskuelse, at vi, mens vi var små, skulde lære disciplin

og flid på en sådan måde, at vi ikke senere skulde glemme det. Senere kom jeg forøvrigt til at holde meget af denne retsindige mand. Når jeg nu igen rystede en smule, var det, fordi jeg kom til at tænke på, at det nok slet ikke var så let en sag at sige noget til Jer, som I ikke allerede havde hørt andre sige og hørt dem sige det meget bedre, end jeg formåede. På det nuværende tidspunkt må I jo være mættede med rustaler, og I er naturligvis blevet mere og mere kritiske overfor alt det, man fortæller Jer. Men så kom jeg til at tænke på en erfaring jeg har gjort gennem 23 års arbejde med undervisning af studenter, og det er den, at det som regel er meget gavnligt at sige gang på gang, hvad man mener er af særlig vigtighed at indprente dem, og da jeg kom til at tænke på det, fandt jeg lidt trøst.

I skal altså nu til at studere, og jeg går ud fra, at I med jeres friske ungdom og alle jeres mange kræfter har sat Jer et højt mål for jeres Stræben, lidt hen i retning af det, Danmarks udødelige søn Nicolaus Steno udtrykte med ordene: »Det gælder om at omstyrte det falske, at befæste det sande, at oplyse det dunkle og at skaffe det ukendte til veje«. For den, der virkelig for alvor vil fordybe sig i sine studier og gennem alle de små enkeltheder efterhånden se en helhed vokse frem, vil der komme mange vidunderlige øjeblikke. Ikke sjældent hører man ældre mennesker sige: »Studietiden var den lykkeligste tid i mit liv«. Men for ret at føle denne lykke ved at studere er det naturligvis ikke nok med, at man er en læsehest; man må trænge tilbunds i sagerne og forstå og nøje tænke over det, man læser og hører. Overfladiskhed er en af vore slemme fjender. Men er vi så trængt ind i en sag og har forstået den fuldt ud, skønt den måske var vanskelig og voldte os kvaler, da kan vi være fristede til at juble højt. Det er i sådanne øjeblikke man kan forstå noget af den følelse, der må have fyldt Nicolaus Steno den dag, han nedskrev de berømte ord: »Pulchra sunt, quae videntur, pulchriora, quae sciuntur, longe pulcherrima, quae ignorantur«.

Men det kan jo ikke skjules, at der er utroligt meget, der vil forhindre os i vore studier. Ikke mindst i vor forjagede tid. Det vil I også meget hurtigt opdage; ja, I har nok allerede erfaret det i skoletiden. Det gælder om, at al denne uro, der er både omkring os og inde i os ikke tager magten fra os. Den er vist nok vor værste fjende. En norsk forfatter har sagt i nogle strofer kort og godt, hvad jeg mener:

Når aldri du unner
dig rast eller ro,
kan ingen ting vokse
og intet gro.

Selv om man ikke som Descartes har en ovn, man kan sætte sig ind i, eller som Malgaigne et tårn eller som Diogenes en tønne, kommer man til ret jevnlige at lukke af for sit kammer og sin radio og sin telefon. Ellers får man ikke musernes dans at se.

Men naturligvis må man puste under dagens arbejde. Man må sørge for tilstrækkelig søvn og hvile. Man må trække frisk luft og meget gerne dyrke en eller anden sport, som passer for en. Man må også

have stunder, hvor man driver. Vilh. Andersen siger i den fornøjelige bog: »Året og Dagen«, at det er »overmåde lykkeligt at kunne drive«; man må bare gøre det på den rigtige måde, så man »gror« derved. Han kalder det uvilkårlig livsudvikling. Den må man have med, men man må naturligvis passe på, at man ikke driver eller drømmer for meget bort af den også for unge kostbare tid. Når du studerer, sæt dig så i en ikke for magelig stol; væn dig ikke til at ligge på en divan. Ryg ikke for mange cigaretter; det giver tit hovedpine. Tag et koldt styrtebad om morgenen, hvis du kan komme til det, og hvis du eilers er sund og frisk. Det styrker nerverne og frisker vældigt op. Om søndagen kunde du i stedet for at sove længe gå i kirke og takke Vorherre for »livet og lyset«, visselig ikke nogen dårlig anvendelse af hviledagen.

Ja, man kunde blive ved med at give sådanne råd, men om de passer for dig, ved jeg ikke. Du bliver måske til noget stort ad ganske andre veje. Jeg må nøjes med at pege på de erfaringer, jeg selv har gjort.

Jeg vil slutte med at citere, hvad løjtnanten siger til Erasmus Montanus: »En lærd mand burde fornemmelig kendes fremfor andre derpå, at han er mere tempereret, modest og føjelig i sin tale end en ulærd.« Disse ord bør man lægge sig på sinde, men dog ikke overdrive føjeligheden, hvis det strider mod ens inderste overbevisning om ret og uret. I småtterier kan man give efter, og bør man visselig tit give efter, men i store sager, hvor det gælder noget, der er dyrebart for en, bør man stå fast, koste hvad det vil. Men hvad er stort og hvad er småt? Det må enhver nøje overveje med sin samvittighed, tagende alle de forhold i betragtning, under hvilke en afgørelse skal træffes. Det var en lille sag for Erasmus Montanus, om han skulde bøje sig i spørgsmålet, om jorden var flad eller rund, overfor de enfoldige, men så brave mennesker, han var iblandt. Det var i hvert fald en meget stor sag for jeres studenterkammerater fra Ribe Jens Thue Jensen og Helge Brock Iversen at være med i modstandsbevægelsen. Dem kostede det livet. Iversen skrev på sin dødsdag: »Sørg ikke over mig, for jeg synes kun jeg har gjort, som min samvittighed bød mig, og det må jo være det, man skal gøre her i livet.« Ja, så simpelt er det, men så meget kan det koste.

Mine unge venner! Gid I må få en god fremtid, i hvilken Jeres evner og kræfter frit må kunne folde sig ud til gavn for vort land og til ære for Jeres gamle skole.

Anders Thornval.

R. S. har i den sidste Tid haft god Medlemsfremgang, men der er en Del Medlemmer, særlig af de yngre Aargange, der glemmer at betale det lille Kontingent. Se at faa den Sag i Orden med Kassereren, Prokurist *Poul Andersen*, Ribe, thi uden Penge kan vi ikke arbejde.

Journalist *K. H. Rosenstand* har efter Indbydelse af Hejmdal holdt Foredrag om Hejmdals Historie i Anledning af Foreningens 85 Aars Fødselsdag.

Dansk Hjemstavnsforlag i Ribe (Aage Jacobsen) har udsendt det smukke Julehæfte »Jul i Vestjylland«. Blandt de mange gode Bidrag er en smuk Hyldest til Ribe af Forfatteren *Jørgen Bukdahl*. Student fra Ribe 1914.

Nielsen er død.

Vor gamle Ven. Ribe Katedralskoles tidligere Pedel,
Chr. Nielsen, er den 5. November død
78 Aar gammel.

Læg denne Meddelelse skjuler sig et lille Stykke af Ribe Katedralskoles Historie. thi for skiftende Generationer af gamle Elever fra Ribe Skole var Navnet »Nielsen« blev noget af en »Institution« med ca. 40 Aars Tradition.

Chr. Nielsen var født i Ribe, og hans Fader, Sillas Nielsen, var Pedel paa Ribe Katedralskole gennem 34 Aar og benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Sønnen fulgte ham i 1898 i Embedet, hvor han kom til at virke i 39 Aar. Han tjente tro og dygtigt under 5 Rektorer: Fritsche, Øllgaard, Julius Nielsen, Dr. Mortensen og Willumsen. Han var ikke nogen helt almindelig Pedel, men et Faktotum, en Hjælpsomhedens Aand overfor Rektorer, Lærere og Elever. Ja, ikke mindst Eleverne. De flokkedes om Nielsen i Skoletiden, og naar de drog bort og atter vendte tilbage paa Besøg, var deres Rektor eller Lærere maaske borte, men Nielsen var der. Han havde fulgt dem paa deres Løbebane. De havde ikke glemt ham, men han sandelig heller ikke dem. Breve blev vekslet og Besøg udvekslet. Det var en Fryd.

Ude i Byen havde Nielsen alle Dage et godt Navn, og hørte man til de heldige, kunde man i en Aarrække faa Nielsen som »major domus« ved sine Selskabsarrangementer. Det forstod Nielsen ogsaa. Han havde bl. a. opvartet kongelige Personer ved Festligheder i Ribe Amtsgaard. Han bar ikke for ingen Ting Kong Christian den Niendes Belønningsmedalje.

I 1937 nødvendigjorde et svigtende Helbred, at Nielsen maatte gaa af som Pedel, men han byggede sig et Hus ved Skolens Port og fulgte Skolen og Elevernes Liv som forhen, og i hans smukke Hjem, hvor han havde samlet skønne gamle Ting og gode Malerier, var gamle Elever kære Gæster, og da Nielsen fik Fortjenstmedaljen i Sølv, glædede alle gamle Venner sig.

Det sidste Aars Tid blev haardt for gamle Nielsen. I Januar blev han angrebet af Koldbrand i den ene Fod og laa 3 Maaneder paa Sygehuset. Siden kom han tilbage til sit Hjem, men maatte stadig kæmpe med Sygdommen, der i Forbindelse med et Hjerteonde bevirkede hans Død.

Med dyb og sand Vemod vil Meddelelsen om Nielsens Død blive modtaget Landet over, hvor der vil blive flaget paa halv Stang i mangan gammel Ribestudents Hjerte. Thi de gamle Elever som ogsaa mangfoldige andre holdt af Nielsen som det trofaste og særprægede Menneske, han var. Hans Minde vil blive bevaret.

Jordefærden fandt Sted den 9. November under stor Deltagelse fra Sct. Catharine Kirke, hvor Pastor Nielsen talte. I Følget var Katedralskolens Lærere og de gamle Elever stærkt repræsenteret. Katedralskolens Fane var opplantet ved Kirken, og der var bl. a. signerede Kranse fra Ribe Katedralskole, Skolens Lærere og Ripenser-Samfundet.

Ved en efterfølgende Mindesammenkomst blev der talt af Nielsens gamle Venner, Frisørmester Pultz, Grosserer Bjørn, Hovedrevisor Johs. Dybdal, J. Thue, Holsted, og Ripenser-Samfundets Formand.

K. H. Rosenstand.

Fra Ripenser-Samfundet

Ripenser-Samfundet holdt ordinær Generalforsamling og Russammenkomst den 19. Oktober i Zoologisk Museums Auditorium paa Nørregade i København. Det blev en særdeles fornøjelig Aften.

Foruden yngre Aargange af Studenter saas af ældre bl. a. Rustaleren, Professor, Dr. med. A. Thornval, 49 Aars Student fra Ribe, Lektor Reinar Knudsen, Aarhus, Ribestudent for 51 Aar siden, Civilingeniør Knud Daugaard Peters, Lederen af Kødbyen.

Desværre havde Rektor Jørgensen faaet Forfald, men han sendte Hilsen. Skolens gamle Rektor, A. Willumsen, var kommet til Stede for at hilse paa gamle Elever. Han dirigerede efter opfordring Generalforsamlingen.

Formanden, Journalist K. H. Rosenstand, bød Velkommen og indledede med at mindes de i Aarets Løb afdøde Medlemmer og Venner af RS, nemlig: Ekspeditionsskretær, cand. jur. Erik Styrup, Forfatteren C. B. Detlefsen, fhv. Poliitiinspektør, Chef for Københavns Opdagelsespoliti, Henrik Madsen, Borgmester H. Kaalhaug, Ribe, og Tandlæge Helge Nielsen. (Medlemmerne rejste sig).

Formanden aflagde derpaa Aarsberetningen, hvoraf det fremgik, at Sæsonen var indledet med den sædvanlige Januarfest paa Skolen i Ribe. I M. havde saavel Medlemmerne i København som i Aarhus haft Skovture, henholdsvis i Dyrehaven og Skovene ved Frijsenborg. Den 19. August holdtes det sædvanlige Sportsstævne og Sommermøde paa Ribe Katedralskole. Alle Arrangementer havde haft et vellykket Forløb.

Ved Afsløringen af Mindetavlen paa Mandø over Professor Eugen Warming havde Formanden nedlagt Blomster ved Tavlen. Warming var Ripenser-Samfundets første Formand. Endvidere var der sendt telegrafisk Hilsen til »Hejmdal«s 85 Aars Jubilæum. — Beretningen godkendtes.

Regnskabet aflagdes under Kassereren, Prokurist Poul Andersens Fravær af Formanden. Det balancerede med 1946 Kr. og sluttede med en Kassebeholdning paa 168 Kr. Det godkendtes.

Formanden, Journalist K. H. Rosenstand, genvalgtes enstemmigt.

Til Bestyrelsen genvalgtes stud. theol. O. Lindegaard og nyvalgtes Bankfuldmægtig Bech Hansen. Som Revisor genvalgtes Kontorchef P. Lerche Thomsen, Ribe, og nyvalgtes Grosserer Aage Jørgensen, København.

Man drøftede Veje og Midler til at forøge Medlemstallet, og det overdroges Bestyrelsen at fremkomme med Udkast til Revision af de gamle Love til næste Generalforsamling.

Man godkendte Bestyrelsens Valg af Student Frk. Rise Zerlang som Rusrepræsentant i Bestyrelsen.

Efter Generalforsamlingen samlede man omkring Smørrebrødsbordene i Professorstuen.

Her bød Formanden særlig Velkommen til Rustaleren, Professor Thornval og Aarets Russer.

Efter en smuk Sang af Agnes Filskov talte Professor Thornval i Spøg og Alvor smukt til de unge Russer, idet han ogsaa dvælede ved Barndoms minderne fra Obbekær og Skoleaarene i Ribe.

Derefter sang man en frisk Sang, som Lektor Reinar Knudsen skrev ved sit 50 Aars Studenterjubilæum.

Paa Russernes Vegne takkede Frk. Rise Zerlang.

Ingeniør Knud Daugaard Peters talte i hjertelige Ord for Ripenser-Samfundet. Han mindedes gamle Dage i Foreningen og rettede en Tak til Rosenstand, idet han adresserede Skaalen til Bestyrelsen.

Lektor R. Knudsen hyldede muntert de Unge.

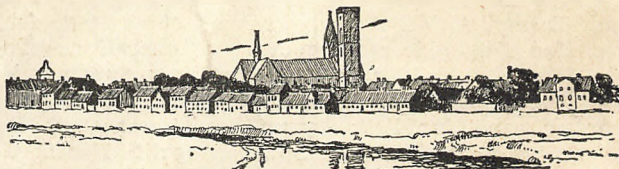
Formanden takkede Professor Thornval og Daugaard Peters.

Fuldmægtig Bech Hansen talte for Ripenser-Samfundet. Iøvrigt blev der talt af Frk. Anna Binzer og Fuldmægtig Tang Petersen, der bad Formanden tage en Hilsen med hjem fra Forsamlingen til Rektor Jørgensen og Pedel Nielsen.

Stemningen var udmærket, og ved Kaffebordet bortloddedes to smukke Gaver, som Metalstøberiet Svea i Ribe havde skænket Foreningen, nemlig et Eksemplar af Ribe Askebægeret og Vægterstatuetten, der begge blev beundret. Lektor Karkov vandt Askebægeret og Daugaard Peters Vægteren. Endvidere havde man rivende Afsætning paa en Række Eksemplarer af det nydelige Hefte med Lektor Askgaards udmærkede Afhandling om Rektor Falster, som Bogtrykker Aage Jacobsen, Ribe, havde skænket Foreningen.

Saa gik Ribe-Snakken iøvrigt livligt, til man ved Midnat sluttede af med »Heimdal«s Slagsang »Sol er oppe«.

K. H. Rosenstand.

Overretssagfører *Peter Paulsen*, København, er død 66 Aar gammel.

Han, der var Student fra Ribe Katedralskole 1905, var i en Aarrække en dygtig og initiativrig Formand for Ripenser-Samfundet, der med Taknemlighed vil blive mindet af de ældre Medlemmer.

En af Ribes mest kendte og afholdte Borgere, Landsretssagfører *M. C. Pontoppidan*, er den 22. November død 89 Aar gammel. Han var 1885—1920 Herredsfuldmægtig og til 1923 Dommerfuldmægtig og beklædte adskillige Tilidshverv. Han sad bl. a. i sin Tid i Byraadet.

Forsøgsforstander *Tind-Christensen*, Statens Markforsøg ved Ribe, er død 65 Aar gammel.

Malermester *Th. Christensen*, Ribe, er død 77 Aar gammel.

Murermester *M. Lauridsen*, Ribe, fyldte den 29. Oktober 70 Aar.

Lektor emeritus *A. Høst*, København, fyldte den 28. Oktober 80 Aar. Han, der var Adjunkt ved Ribe Katedralskole i en lang Aarrække til 1920, kom fra Ribe Katedralskole som Lektor til Borgerdydsskolen i København. Gamle Ribe-Elever vil med Glæde og Taknemlighed mindes Lektor Høst som den dygtige, livlige og noble Lærer. R. S. mindedes Fødselsdagen, idet Repræsentanter for Bestyrelsen mødte med Blomster fra Foreningen i Lektorens Hjem i København.

Rektor ved Frederiksberg Gymnasium, den fra Radioens Danskundervisning saa kendte *Erik Oksenvad*, fyldte den 27. November 50 Aar. Han er Student fra Ribe Katedralskole 1919.

Ribe Jernstøberi har taget sin store nye Emaljehal i Brug.

Adjunkt *Edelberg* har i Ribe Litteratur- og Fordredragsforening holdt et interessant Foredrag om sin Deltagelse i Haslund-Christensen-Ekspeditionen til Afganistan.

Det menes, at Turisterne har lagt 900.000 Kr. i Ribe i den forløbne Sæson.

Ribe Katedralskole har holdt Forældremøde. Desværre var Rektor *Jørgensen* sygemeldt. Han er nu i god Bedring. I hans Sted bød den konstituerede Rektor, Lektor *Blendstrup*, Velkommen. Rektor *Thure Hastrup*, Esbjerg, holdt et interessant Foredrag om moderne Kunst, idet han brugte en paa Skolen anbragt Vandredstilling som Anskuelsesmateriale. Iøvrigt blev der af Lektor *Krebs* og Adjunkt *Schmidt* gjort Rede for Lejrskolearbejdet.

Tidligere Direktør for Landbosparekassen i Ribe, *Marius Tobiasen* er død 80 Aar gammel.

Den 59aarige Ekspeditionssekretær i Socialministeriet, cand. jur. og dr. phil. *Jens Himmelstrup* er blevet dr. jur. Han er Student fra Ribe Katedralskole 1909.

Rektor *Jørgensen* har taget Rekreationsophold paa Sorøegnen.